

Rigsraadet nævner jeg eksempelvis Loven af 8de December 1859 „om nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser for og Lønningen af de ved Statsklovene i Kongeriget og i Hertugdømmet Slesvig ansatte Embedsmænd og Betjente“. I Henhold til disse Yttringer maa jeg allsaa foreslaae, at man i denne Lovs Titel i Stedet for det geographiske Navn sætter „Kongeriget“. Alkun subsidiært er i Forslaget opstillet „Kongeriget Danmark“, den Betegnelsesmaade, der gjenfindes i den Contract af 18de December f. A., der er affuttet af den slesvigske Minister og Finantsministeren med Sir Morton Peto om Anlæg af Jernbaner i Slesvig, hvori det nemlig hedder, at Contracten skal komme istand „under Forudsætning af, at den under Dags Dato angaaende Bygning af Jernbaner i Kongeriget Danmark affattede Overeenskomst træder i Kraft“.

Med disse Ord har jeg iøvrigt ogsaa søgt at forklare, hvorfor jeg mener, at Ordene „i Danmark“ bør udgaae i § 13, men jeg skal tilføie, at de desuden der staae overskudigt af den Grund, at det jo følger af sig selv, at Kongerigets Finanser ikke ville anlægge Jernbaner andre Steder end i Kongeriget. Kongeriget og ikke Danmark er jo endelig ogsaa det Udtryk, der findes paa de andre tilsvarende Steder i Loven, saaledes i Slutningen af § 3 saavel som i Paragrafferne 5, 6, 12 og i selve § 13.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg kommer til at udbede mig Thingets Opmærksomhed med Hensyn til det under Nr. 6 stillede Forslag af Udvalget, vedrørende Driftscontracten. Saaledes som Lovforslaget var forelagt det erede Thing, indeholdt det saa at sige ingen Bestemmelser med Hensyn til Driftscontracten, dennes hele Detail var ubestemt. Dette var væsentlig begrundet deri, at man ikke havde faaet en formel Overeenskomst affuttet med Entreprenuren. Udvalget er imidlertid gaaet ind paa adskillige Detailbestemmelser med Hensyn til Driftscontracten, og Thinget har fulgt det i saa Henseende. Dette har i en vis Henseende medført en noget ubehagelig Stilling for Ministeriet, da Hænderne derved bin-

des paa det med Hensyn til dets Naabighed ved Afsluttelsen af den endelige Overeenskomst. Paa den anden Side finder jeg det efter min Opfattelse af den lovgivende Magts Indflydelse paa en saa vigtig Sag aldeles i sin Orden, at Rigsdagen ønsker at have en klar og bestemt Forestilling om, hvorledes man har forstaaet forskellige Bestemmelser med Hensyn til Driftscontracten, og ønske dem udtrykkelig fastsatte, for at kunne vide, hvad der kunde gaaes ind paa. I den Henseende er der i Lovforslaget, saaledes som det nu er vedtaget, to Bestemmelser i § 6, som have en særlig Betydning ved Spørgsmaalet om Betingelserne for Driftscontracten. Den ene af disse Bestemmelser gaaer ud paa, at Regjeringen skal kunne opfige Driftsfelskabet med 1 Mars Børsel; den anden, at Actiernes fulde paalydende Beløb skal anvendes til Anskaffelse af Materiel og Inventarium m. m. Disse 2 Bestemmelser staae i en vis Forbindelse med hinanden. I det Tilfælde, man nemlig betinger sig Ret til at opfige med 1 Mars Børsel, følger egentlig ogsaa deraf, at man ikke kan gaae ind paa at afflutte en Driftscontract paa andet Vilkaar, end at Actiernes fulde paalydende Beløb skal anvendes; thi hvis man maatte gjøre et Tilfald, fordi Actierne ikke kunde udbringes til det, de løde paa, vilde derved fremkomme et Tab, hvis man inden kort Tid opsigte Driftsfelskabet. Det havde været mig meget hjært, om jeg kunde være gaaet ind paa det af Udvalget under Nr. 6 stillede Endringsforslag, og jeg troede, at jeg kunde have gjort det, men paa Grund af hele den Ubestemthed, hvori de endelige Betingelser for Driftscontracten befandt sig, maatte det være nødvendigt at træde i Forhandling med den Besuldmægtigede her i Byen og tillige at føre Correspondance gennem Telegraphen med Entreprenuren om, hvorvidt han kunde gaae ind paa de foreslaaede Bestemmelser. Mod den Forandring, at man istedetfor 5 pCt. sætter 4 pCt. og da forandrer $\frac{1}{20}$ til $\frac{1}{10}$, havde Entreprenuren i og for sig ikke Noget at erindre, men ved en nyere Forhandling viste det sig dog, at han var gaaet ud fra en anden Forudsætning, idet han nemlig ikke som absolut Bindende var gaaet ud fra, at Actiernes fulde paalydende Beløb skulde anvendes paa den i